

Сценарій осіннього свята для старших дошкільників.

Мета свята: узагальнити знання дітей про сезонні зміни в природі;

спонукати до прояву пізнавальних інтересів;

розвивати творчі здібності вихованців;

прищеплювати естетичні смаки до літературного слова,

фольклорного матеріалу, театралізації;

виховувати любов до прекрасного в довкіллі.

Обладнання: костюми осінніх місяців, осені, звірят, мухоморів; українські

народні костюми; кошики з городиною та садовою; макет

дерева з дуплом; музичні інструменти; ярмарковий крам;

парасольки; аудіозапис музичного матеріалу.

ХІД СВЯТА

Танець осінніх листочків.

/Дівчатка виконують танець осінніх листочків. У середині танцю діти завмирають, з'являється Осінь/.

Осінь

Добрий день! В добрий час.

Я, Осінь, рада бачить вас.

Вже медом пахнуть роси,

Журавлі курличуть в небі

Та птахи голосять.

Не дзвенять в садочку

Птахів голосочки.

В лузі при долині

Плаче тополина.

Загорілася над річкою

Червона калина.

Тьмяно сонце світить,

А на голих вітах

В'яже ніжні рукавички

З бабиного літа.

Дощиком й туманом

В горобиному намисті

Чривним незвичним пензлем

Скрізь малюю листя.

/Разом з листочками кружляє у танку/

/Дівчатка-листочки залишають залу, До Осені підходять вокалісти/.

Осінь

Погляньте, діти, у віконце,

Де сховалось наше сонце?

Хмаринки в небі пропливають,

Холодним дощиком лякають.

А листочки закружляли –

Враз метеликами стали.

І лунає пісня дивна,

Бо прийшла пора осіння.

Малює осінь.

Музика В. Самофала.

Слова С. Сидоренко.

Нарядилась осінь в дороге намисто,

Золоте волосся розплела над містом.

Кольорові фарби вийняла з кишені

І малює осінь жовтим по зеленім.

догадатись можна в парку по деревах,

Є червона фарба, є в неї й рожева.

Ще й відтінки різні безліч осінь має,

А стрункі ялинки боком обминає.

Осінь

День за днем,

За тижнем тиждень

Непомітно лине час.

Різні зміни дивовижні

Відбуваються круг нас.

Глянь навколо оком пильним

І побачиш зміни ці.

Ось повільно й неухильно

Йдуть по черзі місяці.

/Виходять хлопчики-місяці/.

Вересень

/У руках тримає кошик з овочами і фруктами/.

Я добрий місяць Вересень

Тепло вам дарував.

Відкрив я школу школярам,

Гостинці припасав:

Кавуни і помідори,

Стиглих яблук, груш і слив

Цілі гори натрусив.

А зовуть мене всі Вереснем,

Бо квітую вересом.

Жовтень

/З чарівним пензлем у руках/.

Жовтень, так мене назвали,

Бо навкруг все жовтим стало.

Маю пензель чарівний,

Маю пензель золотий.

Розфарбую все навкруг –

Золотіє ліс і луг.

Листопад

/Тримає гілочку, з якої зриває листочки/.

Листопадом мене називають,

Бо листочки з дерев я знімаю.

Всі дерева стоять уже голі –

Нашумілися влітку доволі.

Черв'ячки і комашки поснули,

Жабенята сховалися в мулі.

Темні хмари по небу пливуть

І холодні дощі нам везуть.

/З'являються діти з парасольками. Солістка виконує пісеньку , діти танцюють з парасольками/.

Кап-кап.

Музика і слова Н.Май.

Хмарка біла, біла в небі голубім.

Раптом потемніло і почувся грім.

Дощик не барився, він співав пісні,

У вікно настукував мені.

Пр.

Дощик капає зі стріхи – кап, кап, кап.

Я ступаю тихо, тихо – кап ,кап, кап.

Сумно йти мені по суші - кап, кап, кап.

Я ступаю по калюжах – кап ,кап ,кап.

Крапельки сріблясті, дощику, привіт!

Умивають рясно, цілий білий світ.

Всім навколо сумно, я одна сміюсь.

Я дощу ні краплі не боюсь.

/З різних кінців зали до центру виходять звірята/.

Їжачок

Чую, чую своїм писком,

Чую осінь зовсім близько.

І сказати всім вам мушу,

Чую я, як пахнуть груші.

Ось хутенько побіжу,

Вігра в полі попрошу.

Він послухать мене мусить,

Хай грушок мені натрусить.

Занесу в свою хатинку

Для діток і для дружинки.

Будемо усі радіти

І тихенько хрумкотіти.

Ведмежа

/Колисає іграшкового ведмедика/.

Підбиває мама листяну перину:

-Укладайся спати, мій маленький сину.

Зажурила осінь золоту діброву,

Вітер нам співає пісню колискову.

Вже заснули мушки, цвіркуни й жуки,

Сплять сусіди наші сірі їжаки.

Запашні, малинові хай насняться сні.

Спімо ж, мій кошлатику, міцно до весни.

Зайчик

Я мале собі зайчисько

Чую вже й зима десь близько.

То ж мерщій перекочуся
Й в шубку швидко одягнуся.
Був сіренький, став біленький.
Був веселий, став сумнений,
Бо голодний сірий вовчик

Й руда хитра лиска
Можуть мене схопить зненацька,
Ой, чую, вже десь близько.

/Звірята ховаються під ялинку/.

/Під пісню «Холодно» із репертуару А.Пугачової виходять танцюючи Вовк і Лисиця
/великі ростові ляльки/.

Лисиця

Ой, Вовче, всі до зими готуються: припасують їжу, мостять постіль, а ми з тобою все про любов співаємо.

Вовк

А як мені до неї готуватися? У дупло до Білки залізи чи лягти у барлозі біля Ведмеда? І чому до неї треба готуватися? Нехай собі приходить, я її не боюся..

Лисиця

А за тобою і я, хоч на край лісу.

Вовк

Поглянь, скільки в Білки їства! І шишки, і жолуді, і горіхи,...

Лисиця

Ой, горішка захотілося.

/Підходять до дерева з дуплом/.

Вовк

Так підстрибни і візьми, бачиш скільки їх у Білки.

Лисиця

/Намагається дістати горіхи, вдає, що їй не під силу /.

Та не дістану я, спробуй ти.

/Вовк знімає горіхи, з дупла виглядає Білка/.

Білка

А що це ви тут робите?

Лисиця

Та ми, ми...ми йшли з Вовком, коли дивимося на землі лежить низка горіхів, мабуть вітер звалив. Так оце вирішили міцно прив'язати біля твого дупла, щоб більше не падали, а то ж у тебе маленькі більчинята взимку будуть голодні.

Білка

Дякую вам. Чи не підкажете, де у нашому лісі можна грибочків назбирати, а то за моїми непосидючими білченятами часу не вистачає на пошуки.

Лисиця

Звичайно знаємо.

Вовк

Та ми кожен день гриби збираємо, вже аж спина болить /чухає спину/. Моя лисиця їх на зиму і солить, і маринує, і сушить,... У нас вдома на всіх полицях самі гриби.

Лисиця

Вовчику-братику, а ну зазирни під отой пеньок, чи немає там грибочків?

Вовк

Ой, які красиві, у червоних шапочках, а на шапочках білі цяточки.

Лисиця

/Пошепки Вовкові/. Мерщій тікаймо, нехай запасують собі на зиму./Голосно Білці/. Та тут стільки грибів, що вистачить до весни. До побачення, нам час поспішати до зими готуватись. /Сміючись виходять/.

/Звучить жвава музика, із-за пенька виходять мухомори/.

Танець мухоморів.

/До дупла підбігають звірята/.

Їжачок

Під берези, під дубки

Заховалися грибки.

Ведмежа

Поливали їх дощі,
Щоб червоніли їх плащі.

Зайчєня

Це ж у червоних шапочках
Мухомори в крапочку.
Усі разом
Хай вони собі стоять,
Їх не можна збирать.

Білка

Дякую вам, мої рятувальники. Я вас за це пригощу горіхами.
/Звірята заходять за дерево/.

Осінь

Осінь славна пора,
Любить її дітвора.
Це ж вона приносить всім
Повні кошики дарів.
Але, щоб їх доволі мати,
Треба добре працювати.
Давайте і ми трішки потрудимося.

/Осінь вибирає двох дітей і пропонує їм із зав'язаними очима назбирати каштани в кошики. Виграє той, хто назбирає більше/.

Осінь

Вправно ви попрацювали, то вже час збиратися до осіннього ярмарку.
/Лине українська запальна мелодія. Виходять вихователі в українських костюмах/.

Увага! Увага! Спішіть, поспішайте!
Господарі й гості глядіть, не минайте!
На ярмарок прошу гуртом й поодинці.
Чекають на всіх тут чудові гостинці.
Полив'яний посуд: і миски й горнятка,

Сопілки хлоп'ятам, намисто дівчаткам.

Мерщій-бо на ярмарок всі поспішайте!

Купуйте, милуйтеся, танцюйте і грайте.

Український танок.

На ярмарку нашим веселім, багатім

Є чим дивуватись і є що придбати.

Тут щедрі дарунки із саду й городу,

Тут пісня і жарти усім в нагороду.

/Діти в українському вбранні навперейми пропонують свій товар/.

Купуйте, купуйте усі бараболю.

Варіте і смажте із сіллю й без соли.

Сто страв господиня з картоплі зготує.

Картопля, як хліб, вона нас годує.

Купіте макітру, жінки й молодиці,

Три рази упала сьогодні з полиці.

А вчора аж двічі і бачите нова.

Ну, дайте ж хоч гривню і будьте здорові.

Кому поросятко рожеве, справненьке,

Рухливе, їсть все і завжди веселеньке.

Продам вам за гривні, а чи за долляри.

Хутенько беріте і свинку до пари.

Візьміть цього півня, ну що вже за красень!

Гребінь, як червінець, а крила аж в сажень.

За сто нових гривень віддам вам охоче.

А він усіх курок не раз ще потопче.

Хто гострого хоче, часник хай придбає.

Він вражую силу вогнем випікає.

А ще ось погляньте, яка є цибуля,

Така, як кулак, а не як синя гуля.

Лоточків із яблуками не минайте.

Які до смаку вам, такі й вибирайте.

Сортів тут багато, усі вони різні:

Ось яблука ранні, ось яблука пізні.

/Голоси обриває мелодія пісні. Дівчатка з крамом у руках на передньому плані виконують українську пісню. За ними шикується шумовий оркестр вихователів/.

А я молода на базар ходила.

Українська народна пісня.

А я молода на базар ходила.

А я молода окуня купила.

А я молода юшки наварила.

А я молода музик запросила.

/На останній куплет дівчатка розходяться. Грає шумовий оркестр/.

Віночок українських мелодій.

/На останні акорди з'являється Осінь/.

Завітала осінь до нас в Україну.

Одягла в намисто червону калину.

Українська осінь – то пишні жоржини,

Айстри різнобарвні, горішки ліщини,

Варення, соління, гриби в маринаді...

Тобі, щедра Осене, всі у нас раді:

І білочка в лісі, і в садочку квіти,

І пташина в полі, і дорослі й діти.

Осінь

Беріть, пригощайтесь,

Ось вам дарунки.

Від Осені славної

Всім подарунки.

/Осінь роздає з кошика дітям гостинці/.

Примітка.

У сценарії використані віршовані тексти з матеріалів педагогічних часописів.

О.В.Дроб'язко - вихователь-методист вищої категорії ДНЗ «Теремок»
м.Червонозаводського Полтавської області.